

Razgovor sa djecom o

BULLYING-U

(VRŠNJAČKOM NASILJU)

LIVING
DEMOCRACY

VRŠNJAČKO NASILJE

Primijetili ste da se ponašanje vašeg 10-godišnjeg sina Johna dosta promijenilo u posljednjih nekoliko sedmica. Ne želi više u školu i redovno se ujutro žali na bolove u stomaku i mučninu. Ove godine nije bio pozvan na bilo kakve rođendanske zabave, iako je prošle godine dobio brojne pozivnice za rođendanske zabave. Sumnjate da bi Johna mogli maltretirati njegovi drugovi iz razreda.

Kako reagirati? Izaberite jednu od predloženih mogućnosti i nastavite čitati

Idite na [stranu 3!](#)

Idite na [stranu 4!](#)

Idite na [stranu 5!](#)

Idite na [stranu 6!](#)

Ako su vaše sumnje u maltretiranje vašeg djeteta opravdane, odmah treba djelovati!

Šta možete učiniti:

- Slučajevi zlostavljanja u školi trebaju se riješiti tamo gdje nastanu. O svojim problemima razgovarajte sa razrednikom vašeg djeteta, socijalnim radnikom ili školskim savjetnikom/pedagogom. Pitajte razrednika ili školske službenike kako oni vide i šta čine po pitanju ovog slučaja zlostavljanja/maltretiranja. Dodatno možete uljučiti direktora škole ili školskog psihologa.
- Jasno objasnite svom djetetu: „Mi ćemo nastaviti rješavanje ovog pitanja onoliko vremena koliko je potrebno da osiguramo da se opet osjećaš bolje”.
- Vodite računa da ovi problemi ne utiču negativno na ugodne i pozitivne aspekte svakodnevnog života vašeg djeteta. Važno je da stekne osjećaj: „Podržavaju me ljudi koji me vole i cijene i uživaju biti sa mnom. Važan sam tim pojedincima, i to me ojačava. Uprkos svemu, u mom životu još uvijek postoji puno stvari u kojima mogu uživati.”

Ako sumnjate da je vaš sin maltretiran, vrlo je korisno razgovarati o tom pitanju sa njegovim učiteljem/icom. Ne pokušavajte da vršite pritisak na vaše dijete da mora da kaže učitelju o svojim problemima. On se može sramiti onoga što je doživio ili bi mogao brinuti da ne bude prozvan kao cinkaroš. Sve ove stvari mogu još više pogoršati emocionalni teret vašeg djeteta. Zlostavljanje se često skriva, pa čak i nastavnici mogu imati samo sumnje. Međutim, kada razgovarate o svojoj brizi s učiteljem, vjerovatno će se pojaviti jasnija slika čitave situacije. Ako učitelj potvrdi da je John često sam, odvojen od grupe ili radije ostaje u učionici tokom odmora, vrijedi postaviti preciznija pitanja:

- Da li pojedini učenici u razredu uzdišu čim John kaže nešto u nastavi?
- Da li ostali učenici prevrću očima?
- Da li njegovo ponašanje ili odgovori u nastavi često nailaze na negativne komentare ili čak ismijavanje od strane drugih učenika?

Budite oprezni da ne iznesete optužbe protiv učitelja. Nasilje je nešto što se često dešava izvan učiteljeve sfere uticaja.

Ako je učitelj uočio ovakvo ponašanje razreda prema vašem djetetu, sljedeći korak bi trebao biti sastanak zajedno sa vašim djetetom. Savjet o tome kako dogovoriti takav sastanak možete naći na [strani 5](#).

Zašto maltretirate mog
sina, on vam ništa nije učinio.

Ako se ovo nastavi,
razgovarat ću sa direktorom
o tome šta radite...

Nije dobro pokušati direktno rješavati Johnovu situaciju. Kada maltretiranje uključuje čitavu grupu protiv jednog učenika, disciplinske mjere ili sankcije protiv jednog učenika neće riješiti problem. Doista, nesmotrena i ekstremna reakcija s vaše strane može čak pogoršati situaciju.

Kako je nasilje uglavnom grupni fenomen, problem se mora riješiti na njegovom izvoru. To može uključivati određeni razred, čije se posljedice mogu odraziti na čitavu školu.

Kao prvi korak pokušajte dobiti precizniji pregled situacije. Otkrijte je li vaš sin doista maltretiran -razgovarajući o tome sa njegovim učiteljem. Savjet kako to učiniti pogledajte na [strani 3](#). Nakon toga, poželjno je -obzirnorozgovarati sa djetetom. Više o tome možete pronaći na [strani 5](#).

Važno je da vašu zabrinutost i primjedbe – obzirno iskažete tokom razgovora sa svojim djetetom. Odaberite odgovarajući – pristup za svoj otvoreni dijalog, jer je djeci često mnogo lakše razgovarati o temi na -opušteniji način. Šetnja zajedno, rješavanje slagalice ili odlazak na neku vožnju, bi mogli biti dobra prilika za takav razgovor.

Također biste trebali osigurati dovoljno vremena, jer će vremenski pritisak vašem sinu otežati razgovor o tim osjetljivim pitanjima.

Dobar način za pokretanje razgovora je dijeljenje vaših zapažanja o trenutnoj situaciji vašeg djeteta (vidi primjer). Govor o vlastitom iskustvu u kojem ste imali poteškoća s drugom djecom ili u školi mogao bi vam poslužiti kao dobar pokretač razgovora.

Ako se John otvori i želi razgovarati s vama, budite oprezni kako biste izbjegli optužbe. Izjave kao što su: „Zašto mi nisi ranije rekao? Zašto nisi rekao učitelju?“ mogu izgledati kao ispitivanje i lako izazvati osjećaje krivice, stida i bijesa.

Djetetu možete ponuditi podršku tako što ćete potvrditi i ozbiljno shvatiti njegova osećanja: „Vidim da te je -sve ovo učinilo jako tužnim, mogu shvatiti da više ne želiš ići u školu.“

Dobićete jasniju sliku situacije kada o ovim stvarima razgovarate sa nastavnicima svog djeteta. Savjet kako da se tome pristupi možete pronaći na [strani 3](#).

Razgovor o problemu s Johnom je najbolja ideja. Međutim, morate jako paziti da ne prisilite svog sina na -odbrambeno ponašanje i – da ne izazovete njegov osjećaj da se mora pravdati. Čak i dobronamjerni savjeti, poput: „Ne uzimaj to k srcu“, neće mnogo pomoći Johnu ako ga doista maltretiraju.

Pokušajte doći do svog djeteta otvorenom *komunikacijom*, *nenasilnom komunikacijom* ili *Ja-porukama*.

Ako želite naučiti više o “otvorenoj komunikaciji” pogledajte: [“Razgovor sa djecom o pisanju zadaće” poglavlje “Otvorena komunikacija”](#) na 4 strani.

Ako želite naučiti više o “nenasilnoj komunikaciji” pogledajte: [“Razgovor sa djecom o agresivnom ponašanju” poglavlje “Šta ja mogu uraditi?”- Preporuke kako se nositi sa agresivnim ponašanjem](#)” na 4 strani.

Ako želite naučiti više o “JA- porukama” pogledajte: [“Razgovor sa djecom o drogi” poglavlje “I-poruke”](#) na 6 stranici.

Posebne savjete o komunikiranju sa svojim djetetom možete pronaći na [strani 5](#).

“Razgovori sa djecom u vezi zlostavljanja” je baziran na sljedećim referencama:

¹ Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 3

² Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 44

³ Gordon, Thomas. 2012. Familienkonferenz. Die Lösung von Konflikten zwischen Eltern und Kind. 3. Aufl. München: Heyne, 143 ff

Gordon, Thomas. 2012. Familienkonferenz. Die Lösung von Konflikten zwischen Eltern und Kind. 3. Aufl. München: Heyne.

Grolimund, Fabian. 2016. «... und alle schauen weg.» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, September, 11-27.

Grolimund, Fabian und Stefanie Rietzler. 2016. «Mein Kind wird gemobbt. Und jetzt?» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, September, 32-33.

Heueck-Mauss, Doris. 2016. So rede ich richtig mit meinem Kind: Wie Worte wirken: Konflikte fair lösen: Stressfreier erziehen. Hannover: Humboldt, 25 ff.

Watzlawick, Paul, Janet H. Beavin und Don D. Jackson. 2017. Menschliche Kommunikation – Formen, Störungen, Paradoxien. 13. Aufl. Bern: Hogrefe.

Zimet, Nadine. 2015. «Einen Konflikt ohne Strafe austragen- ein Beispiel.» Das Schweizer Elternmagazin Fritz und Fränzi, Dezember. retrieved 22.03.2019.

<https://www.fritzungfraenzi.ch/erziehung/elternbildung/einen-konflikt-ohne-strafe-austragen-ein-beispiel>